

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 496/2025
16.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Симовића, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Горана Симовића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр.21862/10 – Кв бр. 1849/23 од 25.01.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.419/24 од 22.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 16. априла 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Горана Симовића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр.21862/10 – Кв бр. 1849/23 од 25.01.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.419/24 од 22.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К бр.21862/10 – Кв бр. 1849/23 од 25.01.2024. године, делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног Горана Симовића –адвоката Маје Тркуље, да се окривљеном у поступку за изрицање јединствене казне преиначе раније пресуде у погледу одлуке о казни, па су преиначене само у погледу одлуке у казни правноснажне пресуде: Првог основног суда у Београду К бр.21862/10 - Кв бр. 1394/21 од 14.09.2021. године, правноснажна 29.09.2021. године, којом је окривљени оглашен на јединствену казну затвора у трајању од 16 година, у коју му је урачунато време проведено у полицијском задржавању, у притвору и на издржавању казне затвора по пресуди Првог основног суда у Београду К бр.21862/10 - Кв бр. 17743/18 од 25.12.2018. године, правноснажна 25.01.2019. године као и време проведено у притвору од 24.06.2020. године до 11.02.2021. године и време проведено на издржавању казне затвора од 12.02.2021. године па надаље по пресуди Првог основног суда у Београду К бр.1311/20, Кв 952/21 од 23.06.2021. године, правноснажна 07.07.2021. године, која је ушла у састав предметне пресуде; пресуда Првог основног суда у Београду К бр.2064/20 од 16.12.2022. године, правноснажна 27.03.2023. године, којом је окривљени оглашен кривим због три кривична дела превара из члана 208. став 1. КЗ, два продужена кривична дела превара из члана 208. став 1. КЗ у вези члана 61.

КЗ и једног кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година; пресуда Првог основног суда у Београду К бр.2247/21 од 30.05.2022. године, правноснажна 16.06.2022. године, којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године; пресуда Првог основног суда у Београду К бр.540/18 од 24.09.2021. године, правноснажна 13.11.2021. године, којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци, и пресуда Првог основног суда у Београду К бр.949/20 од 08.10.2020. године, правноснажна 08.10.2020. године, којом је окривљени оглашен кривим због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, па пошто је суд узео као правилно утврђене казне затвора по напред наведеним правноснажним пресудама, суд је применом одредаба чланова 4, 42, 45, 54, 60, 62. и 63. КЗ и члана 552. став 1. тачка 1) ЗКП окривљеног Горана Симовића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година, у коју казну му је урачунато време проведено у полицијском задржавању, у притвору и на издржавању казне затвора по пресуди Првог основног суда у Београду К бр.21862/10 – Кв бр.1394/21 од 14.09.2021. године, правноснажна 29.09.2021. године, док су у преосталом делу ове пресуде остале неизмењене. Ставом два исте пресуде, захтев браниоца окривљеног Горана Симовића – адвоката Маје Тркуље у преосталом делу – да се окривљеном у поступку за изрицање јединствене казне преиначи и пресуда Првог општинског суда у Београду К бр.646/03 од 31.03.2024. године, одбијен је као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.419/24 од 22.04.2024. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Горана Симовића, а пресуда Првог основног суда у Београду К бр.21862/10 – Кв бр. 1849/23 од 25.01.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Горан Симовић, не наводећи законски основ, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће га осудити на казну затвора у трајању од 15 година.

Врховни суд је, на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног Горана Симовића је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

У конкретном случају, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Горан Симовић лично, на шта по закону није овлашћен, па Врховни суд налази да је предметни захтев поднет од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 3. ЗКП донео одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић